

# జాతకప్రభావం

'రాజా'

నాగేంద్రంధరించేట్టిదూసూట్టూ, మన్నగాదువువీ కున్న జాట్టూ, నిమిషనిమిషానికి తనఅందం ఏమన్నా చెరిగిపోతుందేమో అన్నట్టు తడుము కంటూ ఉండే అతని వాలకం, చూస్తే అతని కింకా పెళ్ళి కాలేదని ఊహించడానికి అచ్చేకాం పట్టదు.

ఈ నాగేంద్రాన్ని కలుసుకోదం, ఆకనితో మాట్లాడదం మాకుచాలా సరదాగా ఉండేది. ఒక రోజున మేం మెరీనా క్యాంటీన్ లో ఐస్ క్రీమ్ పుచ్చుకుంటున్నప్పుడు అతని మొహంలో ఏదో ఒకకళా, ఏదోసంతోషం ఉన్నట్టు గమనించాను. అతని సంతోషానికి కారణం నేను ఊహించలేక పోయాను.

నాగేంద్రం చాలా దూబరామనిషి. అతనికి స్త్రీరాస్తీ ఏమీ మిగలేదు, అంతా దబ్బుకింద మార్చేకాదు దాంతో ఒక మేదోకటికొన్నాడు తతిమ్మాదంతా అతను మంచి వీళ్ళల్లా ఖర్చుపెట్టే వేవాడు. అతను ఖర్చుపెట్టే విధంచూస్తే అది అచ్చేకాలం విలిచేట్టు కనిపించలేదు. అతన్ని చూస్తూనే ఈ సంగతులన్నీ మెదిలాయి నా మనసులో.

" ఏమిటోయ్, నాగేంద్రం? చాలా ఉత్సాహం గాఉన్నట్లున్నావ్, ఈ వాళి? "

" నిజం? "

" కాక ఏమిటి సంగతి? "

అతను తన వెండి సిగరెట్ కేస్ తీసి, అందు లోంచి ఖరీదైన సిగరెట్టొకటి నాకిచ్చి, మరొకటి అతను పుచ్చుకుని పొగ ఉండా యింకరాలుగా

వదుల్తూ, " సరేగాని, నీకు కర్మమీద నమ్మకం ఉందీ? " అన్నాడు.

" అప్పుడప్పుడు " అన్నాను. ఏమంటేమనకి కష్టాలొచ్చినప్పుడు మట్టుకు 'కర్మ' అనుకొంటూంటాంగా!

"కొందరు మనుషులు పుట్టడంతోపే దబ్బుతో పుడతారు, కొందరు గర్భదరిద్రులుగా ఉంటారు. దీనికి కారణం ఏదోచెప్పగలవూ? " అన్నాడు.

నీదికి కర్మలో నమ్మకం లేదంటే ఏడుస్తాడని చెప్పి, " ఇదిఅంతా పురాకృత కర్మామసారంగా ఏర్పడుతుందేమో! " అన్నాను.

వాడిల్లా అడగడానికికారణం కర్మకీ, వాడిసంతోషానికి ఏదోసంబంధం ఉండిఉంటుందమకున్నాను.

అనుకున్నట్టేవాడు, " నాకీమధ్యనే ఒకజాత కుడు చెప్పాడు. నేను ఆరునెల్లలోపుల ఎంతో దబ్బున్నటువంటిన్నీ, ఎంతోఅమృత సౌందర్యం గలిగినటువంటిన్నీ ఒక అమ్మాయిని చేసు కుంటానట "

"దాంతర్వాక నా జీవితంలో కాగడా పుచ్చుకు వెదికినా కష్టాలనేవే కనిపించవుట. " అన్నాడు.

వాడు నిష్కారణంగా ఏదోజాతకుడు చెప్పాడనిచెప్పి, గాలిమేదలు కట్టుకుని, ఎవ్వడో నిలివస్తుందిని యిప్పటినించే దబ్బుంతా గుల్ల చేసు కుంటున్నాడని చెప్పి వినేసరికి నాకు గంపెడు ఆశ్చర్యమూ, సానుభూతి కలిగాయ్.

నేను వెంటనే, " నాగేంద్రం, యిదివేషంగానే జరుగుతుందని అనుకుంటున్నావా? " అని అడిగాను.

“ ఏం, అందులో సందేహమేముంది? ” అన్నాడు. పెళ్లం కావడానికి రావడంతోనే ఏరి యెత్తుకున్న యిద్దరు ముగ్గురి కదల్చి వర్ణించి చెప్పాడు.

మేం హోటలుబయటికి వచ్చాం. నేను బస్సు లోబోతానని బయలుదేరుతుంటే వాడు నన్నాపి, “ నువ్వు నాకార్లో వస్తేనేగాని వీల్లేదు ఒకసారి మాయింటికిరా. ఒక్కసారికూడా రాలేదునువ్వు” అని బలవంతంచేసి తనకార్లో నడిమిమిషాల్లో మైలాపూర్లో అతని యింటికి తీసికెళ్ళాడు. అది ఒక పెద్దమేడ, యింటిండా చాలా ఖరీదైన పర్సనలు ఉంది. వికాలంగా ఒక పడకగది, అందులో రెండుపంచాలూ. వాటిమీద మల్లెపూ లల్లా తెల్లగా ఉన్న దుప్పట్లూ; అందులో ఒక మూల ఒక కేబిల్; దానిమీద రెండుప్రేములు ఒక దానివ్రక్క మరొహటి, ఒకదాంట్లో నాగేంద్రం ఖాటో, రెండోది ఖాళీగా పెట్టివుంది. బహుశా అది అతని కాబోయే భార్యకోసరం కాబోయి:

తర్వాత టాయిలెట్ గది, రెండుకొళాయిలు, వాటిక్రింద రెండుబేసిన్లు, రెండుడ్రసింగ్ కేబిల్లు ఒకటి మొగాళ్ళ డ్రసింగ్ కేబిల్ కాబోయి దాని మీద పాండ్స్ కోల్డక్రీమ్, వ్యానిసింగ్ క్రీమ్ ఉన్నాయి. రెండోదానిమీద ఫ్రైల్ క్రీమ్ లివస్టిక్ తలవిన్నులూ, కాటికడబ్బా, చిన్న బొట్టుపెట్టుకునే ఆయుధం. గోళ్ళకోసం కుటెక్యుయంకాపన్నేనో లెక్కలేనన్ని. దానికొకప్రక్క రేడిస్ హ్యాండ్ బ్యాగ్ కూడా ఉంది.

రెండుస్టాండులో మూల; ఒకదానిమీద గ్లాస్కో పంచలు, గ్లాస్కోజుబ్బాలూ. రెండోదానిమీద మంచి ఖరీదైన చీరలూ జాకెట్లూ అన్నీనూ.

తర్వాత పావిల్లోకి వెళ్ళాను. రేడియో, సోసాలూ మహాజోరుగా ఉన్నాయి ఈ హంగమా అంతాచూస్తే అందులో ఒకసంసారం ఉంటోందా అనిపిస్తుంది. మహుశా నానేంద్రంగాని మరొక యువతికో సవరితోవన్నా యిక్కడ ఉంటున్నాడా అని నాకు అనుమానం వేసింది.

వాడు వెంటనే నా అనుమానం గ్రహించి నట్టున్నాడు. వెంటనే “ నీఅనుమానం నాకు తెలుసు, నే నల్లాంటివాణ్ణి నువ్వు కల్లోనయినా అనుమానించ నక్కర్లేదు, కానినేను నిరీక్షిస్తాను. ఆరునెలల్లో ఆమెవస్తుంది తప్పకవస్తుంది. అందు లో నీకేమీ సందేహం ఆక్కర్లేదు. ” అన్నాడు.

“ దానికేంలే, నీవనిమామేమిటి? ఏమన్నా ఉద్యోగంచేస్తావా ఏమిటి? ” అనిఅడిగాను.

“ నేను పూర్తిగా ఈజాతకం మీదేఆధారపడి ఉన్నాను. నాభూములన్నీ అమ్మాను, ఈ మేడ కొన్నాను, కారుకొన్నాను, తెలిఫోను తెప్పించాను, ఈ ఊల్లోకిన్న క్లబ్బులన్నింట్లోనూ మెం బర్నే. ఏనాడోఎక్కడో ఆఅమ్మాయి పరివరం అవుతుంది ఇంకనాతిండిసంగతంటావా, కుర్తంగా తింటాను, ఖరీదైనబట్టలు రాజాలాగ వేసు కుంటాను ఇంతకంటే యింకేం కావాలి? ”

“ ఈలెక్కని నీదబ్బు ఎంతకాలంవస్తుంది? ”  
“ ఒకటి రెండేళ్లొస్తుంది మహావస్తే ”

“ తరవాత? ”  
“ జాతకప్రధానం! ”

“ ఎందుకుచెప్పా ఈ దండుగంతా. ఒక్కడికి ఎందుకింత పెద్దమేడ? ఒంటిగాడిలాపోక, ఎందు కొచ్చిన కార్లు గీర్లు? ”

“ మిష్టర్, యింతహంగామా లేకపోతే ఆధవ వంతులవిద్ద, అ నుగుణాలరాసి, అ సౌందర్య తిలక తేరంగా వస్తుందబోయ్: ”

నేను వాడిపిచ్చినమ్మకం చూసి జాలిపడ్డాను. వెంటనే యిహాఅక్కడ ఉండకుండా వెంటనే వచ్చేశాను.

నెల్లాళ్ళదాకా మళ్ళామేమిద్దరం కలుసుకోలేదు ఒకరోజున వీచిదగ్గర తారవపడ్డాడు నాగేంద్రం చిరునవ్వుతో.

“ జాతకం నిజమైంది. ” అన్నాడునిజ యోత్సాహంతో.

నేనుఅదిఊరితే అన్నాడనుకుని, “కలలోనా” అన్నాను.

వాడు వెంటనే, "మీలాంటి నమ్మకం లేనివాళ్ళకి చెప్పడానికి వీలేదు. రేపు ప్రకటనగానే చూద్దువుగానిలే. సాయంత్రం అయిదున్నరకల్లా మెరిసారెండుకి ఎదురుగా ఉండు. విజయోత్సవం వాటికే తెలుస్తుందిలే." అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు వాడు చెప్పినట్లుగా మెరిసారో హాజరయ్యాను. యంత్రంలో వాడు చాలా అందమైన అమ్మాయి నొకదాన్ని చెయ్యిపుచ్చుకుని తీసుకవస్తున్నాడు, నన్ను చూసి, "దాకాంటేనే తెడదాం" అన్నాడు విజయగర్వంతో నవ్వుతూ.

మేం దానిమీదెక్కి ఒక కేబిల్ దగ్గర చుట్టూ కూర్చున్నాం. మరొక హాస్యకర్తే నాదృష్టి దూరంగా మోసిస్తోన్న నమ్మద్రపు అలలమీద ఉండేది. కాని ఈవాళ్ళ నాదృష్టి అంతా ఆ అమ్మాయిమీదే ఉంది. ఆమెకట్టిన జార్జెట్ సిల్క చీరా మెళ్లొ దై మెండే నేకలేనూ తరుక్ తరుక్కుని మెరుస్తోంటే యింకా ఆమె ధనికుల నిర్దేశాదని ఎలా అనుకోగలను : జాతకుడు విజయే చెప్పాడు తెల్లటిమొహంలో నల్లటి ఆకళ్ళు - విజయం జాతకుడు చెప్పినట్లు స్వర్గంలోంచే ఉడివడిందా అన్నట్టుగా ఉంది,

నాగేంద్రం 'బోమాబోబాబ్' అర్ధరిచ్చాడు. మరొకప్పు డయినట్లయితే ప్లేటుప్లేటంతా ఒక్కక్షణంలో ఊడ్చేవాణ్ణి. కాని నేనింతకుముందు ఆతన్ని అనవసరంగా ఆనుమానించానే అని వచ్చాల్తావ వద్దం మొదలెట్టాను. నాగేంద్రం నేననుకున్నట్టు తెలివితక్కువ వాడుకాడు : ఇప్పుడు నేనే తెలివితక్కువ వాణ్ణి అయ్యాను

ఆమె డిక్కాన్ సకప్పులోపోస్తూ, మెరుస్తోన్న కళ్ళతో ఆడిగింది, "అయితే మీరు చూనాగేంద్రంగారికి స్నేహితులన్నమాట."

'యిన్నాళ్ళుంచి నాస్నేహితుడు నాగేంద్రం, ఒకరోజు పరిచయానికే ఆమెకి 'మానాగేంద్రం' అయిపోయాడే అని చాలా అక్కర్లేపడ్డాను, అవునన్నటు తలఁచాను.

నమ్మద్రంమించి చల్లటిగాలి వస్తోంది. ఆమె ఓరకంట నాగేంద్రాన్ని చూసింది. బహుశా ప్రథమ వీక్షణంలో ప్రణయం అంటే యదే కాబోదననకున్నాను. అయితే ఈ ప్రథమ వీక్షణం ఎలా కలిగిందోనన్న అనుమానమే నన్ను బాధిస్తోంది.

ఆమె బహుశా నానందేహార్ని నామొహంలో చదివినట్టుచూసి, "మాయద్దరికి పరిచయం ఎలా కలిగిందో మీకు తెలుసుకోవాలని ఉందా?" అడిగింది.

నేను "అవశ్యంగా" అని వింటున్నాను. "పదింటికి బమ్మిల్లో ఎంతరమ్మగా ఉంటుందో మీకు తెలుసుగా! విన్న నేను గంటలకరబడి అలానే వింటున్నాను గాని ఒకబమ్మ అగడు. తిన్నగా వెళ్ళిపోవడమే స్థాపులదగ్గర విదానకోకుండా. అలా యింతసేపు వింటానో, చివరికి ... (నిగ్గువడుతూ) వీరు నాకులిఫ్ట్ ఇచ్చారు. అలాగ యేర్పడింది పరిచయం."

"తరవాత నేను వీరింటికి వెళ్లాను. అబ్బ! ఎంతపెద్దమేడ! ఎంతమంచి ఫర్నిచరు....."

"ఆయన మీకోసం ఎంతకాలంనించో కావకుకూర్చున్నారు తెలుసా?" అన్నాను.

"అః నాకోసమా? ఎలాగ?"

"నేను చాలా పొరబడ్డాను. అతనేదో తెలివితక్కువవాడనుకొన్నాను."

"నాకు బోధపట్టలేదు మీరుచెప్పేది"

"మీకు నాగేంద్రం ఇంకాచెప్పలేదా, దాన్ని గురించి?"

"లేదు,"

నేను వెంటనే నాగేంద్రంకేసిచూసి, "మంచి వాడినే యింకా చెప్పలేదా?" అన్నా.

ఆమె సందేహంగా నన్ను చూసి, "ఏమిటి దంతా? మీరు నన్నేచూస్తూ మ్హాసంచేద్దామని చూస్తున్నారా ఏమిటి?" అంది.

"మేం విశాయతీమనుషులమని మామొహాణ్ణి చూపే మీకు తెలియబంటేగదా."

“ అట్టే, సాధారణంగా మంచిమోసాలూ, దగాలూ చేపేవ్లాకే పైకి చాలామంచివ్వాలా కనిపిస్తారు. ” అంది నవ్వుతో.

నేను అతనివరిత్రంకా పూసగ్రుచ్చినట్టుచెప్పాను. చివరికి అతనికి అభివందనాల సమర్పించాను. నాగేంద్రం నానోట పొగడ్దవిని గర్వంగా పకిలించాడు

అమె ఆనందంగా, “ విజయం నేను ముందర అకాశకుదెవరో భూమి అతన్ని బహుకరించాలి, దేవాంతకుడులా ఉన్నాడే! అన్నీరాళ్ళే ఉంటాయా ఎక్కడో రత్నం ఉండకమానదు. ” అంది, తన దైమండ్ నెకలేస్ సవరించుకొంటూ.

వారంఅయ్యాక మళ్ళీ చూశాను నాగేంద్రాన్ని. వన్ను చూస్తూనే వాడు ఎగిరి, “ ప్రపంచంలో ఎక్కువ సంతోషంగా ఉన్నవాణ్ణి నేనే ” అని వన్ను కౌగిలించుకున్నాడు. వాడి సంతోషంచూసి నాకు ఈర్ష్యవేసింది.

“ మేం నాణగయిదురోజుల్లో పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాం. ” అన్నాడు.

“ అహో, అలాగా, మంచిది. ” అన్నాను.

“ నువ్వీస్థిరి వచ్చావంటే నిన్ను ఆమె అన్నగారికి పరిచయం చేస్తాను ” అన్నాడు.

నేను వాడిదగ్గరించి వచ్చాను యింటికి. ఎందుకూ నాకు ఆమె అన్నతో పరిచయం ఆమెకి ఒకచెల్లెయింది. ఆమెతో పరిచయం చెయ్యరాదూ అనుకున్నా.

మళ్ళానెల్లాళ్లదాకా నాగేంద్రం కవివించనేలేదు. వాడిపాటికి పెళ్ళిచేసుకుని కావరంచేస్తూఉంటాడు. అదైమండ్ నెకలేస్ రాణిముందు మనమెక్కడ కనిపిస్తాం:

కాని నామేనస్సు ఉండబట్టలేదు. వాణ్ణి, ఆమెచి చూద్దామనిపించింది. సరేనని వాడిమేడదగ్గరికి వెళ్ళాను. దానిమీద ‘ నాగేంద్ర ’ అన్ననేమ్ ప్లేట్లేదు. నాకాశ్చర్యంవేసింది. ఏమన్నా పొరపాటు పడ్డానేమోనని మళ్ళా అమేడకేసిచూశాను. అదేమేడ. బహుశా నేమ్ ప్లేటు రిపేరుకిచ్చి ఉంటాడు. నేను వలుపుతట్టాను.

కాప్పేవటిలో ఆమెవచ్చి కలుపుతీసింది.

“ హల్లో. మానాగేంద్రం ఉన్నాడా? ” అన్నా నవ్వుతూ.

“ ఎవడివి నువ్వు? నాగేంద్రం ఎవడు? నేనెరగను. ” అని తలుపు ఖదేలుమని వేసుకుంది.

నాచిరునవ్వు పెదవుల్లోనే మూయమైంది. తెల్లబోతూ, బుర్ర గోక్కుంటూ యింటికి వచ్చాను.

తరవాత రెండు మూడురోజులకి నాగేంద్రం మాయింటికి వచ్చాడు. చింపిరిజాట్టూ, చిరుగుచొక్కానూ. అనూమలే పట్టలేక పోయాను. బహుశా అతనికేమన్నా పిచ్చెక్కిండా ఏమిటి అనుకున్నాను.

“ ఏమిటిది నాగేంద్రం? ”

“ ఏంచెప్పనూ ఆదొక దకాకోరు. పెళ్లి చేసుకుందామనిచెప్పి, యిల్లుతనపేర రాయించుకుంది; అంతే; ఉన్నదున్నట్టు తరిమేళింది. ” అనిచెప్పి ధోరున ఏకద్యం మొదలెట్టాడు.

“ నేనామెతో ప్రేమలోపడితే, ఆమె నాబంగా శామీద ప్రేమలో పడింది. ఆమె అన్న అని చెప్పిన వాడు ఆమెభర్తట! నాధోరణి కనిపెట్ట యిలా దగాచేశారు. ” అనిచెప్పుకుని ఏడ్చాడు.

“ సాధారణంగా మంచిమోసాలూ, దగాలూ చేపేవ్లాకే పైకిచాలామంచి వాళ్ళలాకనిపిస్తారు. ” అన్న ఆమెమాటలు నాచెవుల్లోగింగురుమన్నాయ్.

